

PROJEKT
PRZEPISÓW

III.1

Projekt przepisów o podatku dochodowym na mecz...

R. 2/95
213580

Vars. 4686

Redakcja proponowana przez referenta komisji finansowo-budżetowej Rady Miejskiej radnego E. Natansona.

Projekt przepisów o podatku dochodowym na rzecz kasy miejskiej miasta stołecznego Warszawy.

§ 1.

Podatek dochodowy opłacają:

- a) osoby fizyczne, mające stałe miejsce zamieszkania w Warszawie,
- b) osoby, dłużej niż 3 miesiące w Warszawie przebywające,
- c) osoby, zamieszkałe poza Warszawą, lecz posiadające w Warszawie majątek nieruchomy, lub przedsiębiorstwo zarobkowe.

UWAGA 1. Wyjazdy z Warszawy nie przerywają biegu przebywania, które, stosownie do punktu b niniejszego artykułu, stanowi o obowiązku opłacania podatku dochodowego na rzecz Warszawy.

UWAGA. 2. W razie pociągnięcia osób, wymienionych w punkcie b niniejszego artykułu, do opłaty podatku dochodowego na rzecz innego związku komunalnego w Polsce, należność podatkowa, przypadająca do uiszczenia w Warszawie, podlega proporcjonalnej redukcji.

§ 2.

Od podatku dochodowego są wolni:

- a) uwierzytelnieni przy Rządzie Polskim przedstawiciele obcych państw i konsulowie wraz z personelem, o ile są obywatelami państw, które reprezentują,
- b) wojskowi co do pobieranego przez nich żołdu,
- c) osoby, których dochód roczny nie przekracza Mk. 1800.

§ 3.

Za dochód do opodatkowania przyjmuje się nadwyżkę ogólnej sumy dochodów rocznych, wskazanych w § 5, nad wydatkami i potrąceniami, wskazanymi w § 9. W razie niemożności określenia w ten sposób dochodu do opodatkowania, będzie stosowany przepis zawarty w § 10 niniejszej ustawy.

§ 4.

Za podstawę opodatkowania służy przeciętny dochód za trzy poprzednie lata kalendarzowe. O ile zaś płatnik posiada dochody, których okres rachunkowy nie zbiega się z rokiem kalendarzowym, to za podstawę opodatkowania tych dochodów służy przeciętny dochód, uzyskany w 3-ch po sobie idących okresach rachunkowych, z których ostatni zamknięty został w poprzednim roku kalendarzowym.

UWAGA. W pierwszym roku stosowania niniejszych przepisów za podstawę opodatkowania będzie wzięty dochód za rok kalendarzowy poprzedni, ewentualnie za okres rachunkowy, zamknięty w roku poprzednim, w drugim zaś roku stosowania niniejszych przepisów, przeciętny dochód za 2 ostatnie lata kalendarzowe, ewentualnie przeciętny dochód za 2 okresy rachunkowe, z których ostatni zamknięty został w roku poprzedzającym rok podatkowy.

Obowiązek uiszczania podatku rozpoczyna się:

1) dla osób, wymienionych w § 1 p. a, z pierwszym dniem miesiąca, następującego po miesiącu, w którym ustalono miejsce zamieszkania płatnika,

2) dla osób, wymienionych w § 1 p. b, z pierwszym dniem miesiąca, następującego po upływie 3 miesięcy zamieszkania w Warszawie,

3) dla osób, wymienionych w § 1 p. c, z pierwszym dniem miesiąca, następującego po nabyciu majątku nieruchomego, lub nabyciu, lub uruchomieniu przedsiębiorstwa w Warszawie.

Obowiązek uiszczania podatku ustaje:

1) wskutek śmierci płatnika od daty śmierci,

2) wskutek wyprowadzenia się z Warszawy z upływem miesiąca, w którym płatnik Warszawę faktycznie opuścił, o ile jednak do tego czasu nie zawiadomiono o tem Magistratu, to z upływem miesiąca, następującego po zawiadomieniu,

3) dla osób zamieszkałych poza Warszawą, wskutek sprzedaży majątku nieruchomego, lub sprzedaży, lub zamknięcia przedsiębiorstwa z końcem miesiąca, w którym nastąpiła sprzedaż lub zamknięcie.

§ 5.

Na dochód do opodatkowania składają się:

a) dochody z majątków nieruchomości, pobierane na podstawie prawa własności, posiadania, użytkowania lub dzierżawy,

b) dochody z przedsiębiorstw zarobkowych, z uczestnictwa w spółkach handlowych, z dzierżawy i administracji poręczającej przedsiębiorstw publicznych i prywatnych, z monopolów, koncesji i przywilejów,

c) dochody z kapitałów wszelkiego rodzaju w postaci procentów, kuponów, dywidend, dyskonta i t. p.,

d) dochody z pracy osobistej, jako to: wynagrodzenie, przywiązane do urzędów oraz do zajęć zarobkowych z wyborów lub z najmu w służbie państwowej, miejskiej, publicznej lub prywatnej, dochody z pracy w zawodach wyzwolonych, prowizje i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia za świadczone przez płatnika usługi,

e) renty i dożywocia, dochód z przywilejów i wogóle wszelkich tytułów na pobieranie jednorazowych, lub stałych wynagrodzeń,

f) obliczona według przeciętnych cen miejscowych wartość pieniężna mieszkania we własnym domu, lub innego bezpłatnego mieszkania.

Przy obliczaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu, biorą się dochody, wymienione w punkcie b,—do rachuby w $\frac{1}{3}$, dochody, wymienione w punkcie d,—w $\frac{2}{3}$ ich istotnej wysokości. Zyski, wynikające z realizacji majątku, nie będącego przedmiotem handlu, darowizny, spadki i wypłaty kapitałów przez tow. ubezpieczeniowe do rachuby wcale brana nie są.

§ 6.

Osoby, wymienione pod lit. a i b § 1, opłacają podatek wedle całego dochodu, gdziekolwiek jest uzyskany, wszakże dochody z eksploatacji znajdujących się poza Warszawą majątków nieruchomości (§ 5a) i przedsiębiorstw zarobkowych (§ 5b) przyjmuje się w stosunku 25% tych dochodów.

Osoby, wymienione pod lit. c § 1, opłacają podatek wedle dochodów z eksploatacji znajdujących się w Warszawie majątków nieruchomości (§ 5a) i przedsiębiorstw zarobkowych (§ 5b), obliczanych w stosunku 75% tych dochodów.

§ 7.

Do dochodu głowy rodziny dolicza się:

a) dochód żony, żyjącej z mężem wspólnem gospodarstwem domowem,

b) dochód z majątku dzieci, na którym głowa rodziny ma użytkowanie.

Żona i dzieci odpowiadają za podatek w stosunku ich dochodów do dochodów głowy rodziny łącznie z ich dochodem.

§ 8.

Wspólnicy ulegają opodatkowaniu według dochodu, przypadającego na każdego z nich; jeżeli udziałów nie można oznaczyć,—przyjmuje się, że udziały są równe.

§ 8b.

W razie śmierci płatnika, zaległy podatek opłacają spadkobiercy. W razie zawarcia małżeństwa, mąż obowiązany jest do końca roku podatkowego uiszczać podatek, który został wyznaczony na jego żonę. Przy rozwiązaniu małżeństwa, lub separacji małżonków, każde z nich od dnia separacji opłaca podatek za siebie.

§ 9.

Z dochodów, obliczonych na podstawie §§ 5—8, odlicza się:

a) wydatki na uzyskanie, zabezpieczenie i zachowanie dochodów, w szczególności: na eksploatację majątków nieruchomości i przedsiębiorstw zarobkowych, na administrację, remont i konserwację, na opłatę czynszów dzierżawnych, odpisanie na amortyzację majątku według norm, określonych w ustawie o państwowym podatku przemysłowym i na pokrycie wątpliwych należności,

b) wydatki na opłatę procentów od wszelkiego rodzaju długów oraz na opłatę innych ciężarów, opartych na tytułach prawnych,

c) wydatki na opłatę podatków państwowych i komunalnych,

d) premje ubezpieczeniowe przy ubezpieczeniach od wszelkiego rodzaju szkód i wypadków, premje przy ubezpieczeniach na życie płatnika lub członków jego rodziny do wysokości Mk. 1000 rocznie na osobę,

e) ofiary na cele dobroczynne i użyteczności publicznej.

Jeżeli dochód przyjmuje się w stosunku 25%, względnie 75% (§ 6), to i wydatki uwzględnia się w tym samym stosunku.

Nie ulegają potrąceniu:

a) wydatki na umorzenie długów i innych ciężarów, opartych na tytułach prawnych,

b) wydatki na prowadzenie gospodarstwa domowego płatnika oraz na utrzymanie jego rodziny, oraz alimenty zarówno zasądzone jak i dobrowolnie przyznane,

c) straty majątkowe, jako to: stracone wkłady i udziały, straty wynikające z realizacji majątku, nie będącego przedmiotem handlu i t. p.,

d) różnica kursu papierów wartościowych, o ile te nie należą do aktywów bilansu przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego,

e) odpisy na amortyzację murowanych domów mieszkalnych.

§ 10.

W razie niemożności zastosowania §§ 5 i 9 ustala się dochód do opodatkowania na podstawie całego ekonomicznego położenia płatnika, jego uzdolnienia do zarobkowania, oraz wysokości wydatków domowych i osobistych. Domniemywa się, że dochód płatnika nie jest mniejszy od jego wydatków domowych i osobistych.

§ 11.

Dochód opodatkowuje się według następującej taryfy:

Klasa	Dochód powyżej Mk.	Do Mk.	Kwota podatk. Mk.	Klasa	Dochód powyżej Mk.	Do Mk.	Kwota podatk. Mk.
1	1800	2100	10	35	32000	34000	1320
2	2100	2400	20	36	34000	36000	1440
3	2400	2700	30	37	36000	38000	1560
4	2700	3000	40	38	38000	40000	1680
5	3000	3500	50	39	40000	42000	1800
6	3500	4000	60	40	42000	44000	1925
7	4000	4500	70	41	44000	46000	2050
8	4500	5000	80	42	46000	48000	2175
9	5000	5500	90	43	48000	50000	2300
10	5500	6000	105	44	50000	52000	2440
11	6000	6500	120	45	52000	54000	2580
12	6500	7000	135	46	54000	56000	2720
13	7000	7500	150	47	56000	58000	2860
14	7500	8000	165	48	58000	60000	3000
15	8000	8500	180	49	60000	62000	3150
16	8500	9000	195	50	62000	64000	3300
17	9000	9500	210	51	64000	66000	3450
18	9500	10000	230	52	66000	68000	3600
19	10000	11000	260	53	68000	70000	3750
20	11000	12000	290	54	70000	72000	3900
21	12000	13000	320	55	72000	74000	4050
22	13000	14000	360	56	74000	76000	4200
23	14000	15000	400	57	76000	78000	4350
24	15000	16000	440	58	78000	80000	4500
25	16000	17000	480	59	80000	82000	4650
26	17000	18000	530	60	82000	84000	4800
27	18000	19000	580	61	84000	86000	4950
28	19000	20000	630	62	86000	88000	5100
29	20000	22000	710	63	88000	90000	5250
30	22000	24000	790	64	90000	92000	5400
31	24000	26000	890	65	92000	94000	5550
32	26000	28000	990	66	94000	96000	5700
33	28000	30000	1090	67	96000	98000	5850
34	30000	32000	1205	68	98000	100000	6000

powyżej 100000 od każdego Mk. 5000 dochodu 300 Mk. podatku.

Jeżeli płatnik podatku, którego roczny dochód do opodatkowania nie przekracza 7500 mk., ma na swoim utrzymaniu żonę lub przy nim zamieszkałe niepełnoletnie dzieci, to przypadająca od niego kwota podatkowa obniża się o:

1 stopień przy 2-ch,

2 stopnie przy 3-ch lub 4-ch,

3 stopnie przy 5-ciu lub większej liczbie osób wyżej wymienionych.

Przy określaniu kwoty podatkowej osób, których dochód nie przekracza 15000 marek, mogą być brane pod uwagę takie okoliczności, które w sposób istotny zmniejszają zdolność podatkową płatnika. Do takich okoliczności należą: obarczenie

utrzymaniem lub wychowaniem dzieci, konieczność utrzymywania pozbawionych środków i niezdolnych do pracy krewnych, długotrwała choroba i specjalne wydarzenia nieszczęśliwe. W tych wypadkach kwota podatkowa może być obniżona, lecz nie więcej, niż o 3 stopnie.

Radzie Miejskiej na wniosek Magistratu przysługuje w zależności od potrzeb kasy miejskiej i przy uwzględnieniu ogólnego stanu ekonomicznego miasta prawo podwyższyć w danym roku w jednakowym stosunku stawki w powyższej tabeli nie więcej jednak, niż dwukrotnie.

§ 11 b.

Ogólne kierownictwo i kontrolę nad organami podatkowymi i wogóle nad biegiem spraw, związanych z podatkiem dochodowym, sprawuje wydział finansowy Magistratu. Do obowiązków jego należy w szczególności: a) ogłaszanie wezwań do składania wykazów, wymienionych w §§ 18 i 19 i deklaracji majątkowych, b) przedstawianie Magistratowi wniosków komisji szacunkowych o wymierzanie kar na płatników (§§ 38—40) wraz ze swoją opinią, c) przygotowywanie na zasadzie wykazów, składanych przez komisje szacunkowe rejestrów podatkowych.

§ 12.

Opodatkowanie odbywa się w tym okręgu podatkowym, w którym płatnik ma miejsce zamieszkania, a co do osób, wymienionych pod lit. c. § 1, w tym okręgu podatkowym, w którym znajduje się majątek nieruchomy, lub przedsiębiorstwo zarobkowe płatnika.

Nieporozumienia, dotyczące właściwości okręgu, rozstrzyga komisja apelacyjna (§ 32).

§ 13.

Dla każdego okręgu podatkowego ustanawia się komisję szacunkową. Liczbę oraz granice okręgów podatkowych określa Magistrat.

§ 14.

Komisje szacunkowe składają się z przewodniczącego, jego zastępcy, 7 członków i tyluż zastępców. Przewodniczącego i jego zastępcę mianuje Prezydent miasta.

Dwóch członków komisji i dwóch zastępców wybiera z pośród płatników Magistrat, a pięciu członków i tyluż zastępców z pośród płatników—Rada Miejska na okres trzyletni. Od przyjęcia mandatu członka komisji nikt bez usprawiedliwionych powodów nie ma prawa się uchylać.

§ 15.

Przewodniczący komisji szacunkowej kieruje czynnościami komisji i jest odpowiedzialny za dokładność rejestracji płatników.

Do komisji szacunkowej należy: a) sprawdzanie deklaracji płatników (§§ 23 -26), b) ustalanie dochodu do opodatkowania i kwoty podatku, c) wydawanie opinii o zgłoszonych apelacjach.

Przewodniczący zarządza kancelarią komisji, zwołuje jej posiedzenia, przygotowuje sprawy, poddawane jej orzeczeniu, kieruje jej czynnościami i przy pomocy podwładnych mu organów wykonywa jej uchwały.

§ 16.

Komisje szacunkowe wydają swe orzeczenia prostą większością głosów, przy równym podziale głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Dla legalności kompletu niezbędna jest obecność, oprócz przewodniczącego lub jego zastępcy, przynajmniej 4 członków.

Jednak o ile na dwa kolejne posiedzenia nie przybędzie przynajmniej 4-ch członków lub zastępców (prócz przewodniczącego lub jego zastępcy), to następne kolejne posiedzenie będzie uważane za prawomocne bez względu na liczbę członków obecnych na posiedzeniu, o czym przewodniczący w rozsyłanych zaproszeniach winien członków uprzedzić.

Członek komisji, który z jakiegobądź powodu nie może przybyć na posiedzenie komisji, obowiązany jest uprzedzić o tem przewodniczącego. Ten ostatni zaprasza w takich wypadkach na posiedzenie jednego z zastępców podług kolei, ustalonej przez komisję.

Członek komisji, który bez usprawiedliwionego powodu nie przybędzie na trzy kolejne posiedzenia, traci swój mandat. W takim razie skład komisji winien być uzupełniony.

Jeżeli rozpatrzeniu komisji podlega ocena dochodu, albo skarga jednego z członków komisji lub osoby, stojącej do członka komisji w pokrewieństwie do trzeciego stopnia włącznie, to odnośny członek komisji nie przyjmuje udziału w rozprawach i głosowaniu. Jeżeli w takim położeniu znajdzie się przewodniczący, to oddaje przewodnictwo swemu zastępcy.

Posiedzenia komisji nie są publiczne. Z każdego ma być sporządzony protokół.

§ 17.

Komisje szacunkowe winny zakończyć swe czynności w terminie oznaczonym przez Magistrat, w razie niezachowania tego terminu Magistrat może przekazać atribucje komisji wydziałowi finansowemu.

§ 18.

Właściciele domów lub ich zastępcy są obowiązani w terminie, oznaczanym co-rocennie przez Magistrat, dostarczać właściwej komisji szacunkowej sporządzane podług przepisanego wzoru wykazy:

a) wszystkich osób włącznie z sublokatorami, korzystających w danym domu z mieszkania lub jakichkolwiek pomieszczeń niemieszkalnych na mocy najmu lub bezpłatnego użytkowania ze wskazaniem miejsca ich zamieszkania oraz daty i miejsca urodzenia;

b) ich zawodu lub powołania — z wymienieniem nazwiska i adresu ich pracodawcy — jak również prowadzonego przez nie w danym domu procederu lub przedsiębiorstwa;

c) zamieszkałych przy nich członków rodziny, osób przez nie utrzymywanych i służby;

d) wysokości komornego, lub wartości najemnej lokali, pozostających w bezpłatnym użytkowaniu.

Osoby, pracujące za wynagrodzeniem, obowiązane są udzielać właścicielom domów lub ich zastępcom potrzebnych informacji o ich pracodawcach i miejscu pracy, lokatorowie o osobach w ich lokalach zamieszkałych.

§ 19.

Instytucje, przedsiębiorstwa, osoby, zatrudniające pracowników z nominacji, z wyborów lub z najmu, są obowiązane dostarczyć corocznie właściwej komisji szacunkowej w terminie, oznaczonym przez Magistrat, sporządzony według przepisanego wzoru wykaz pracowników, z oznaczeniem rodzaju zajęcia, miejsca zamieszkania, oraz wysokości wynagrodzenia w pieniądzach lub naturaljach.

§ 20.

Na podstawie wykazów, wymienionych w §§ 18 i 19, oraz wiadomości z innych źródeł, przewodniczący komisji szacunkowej sporządza przy współudziale członków tejże komisji spis osób, co do których istnieje przypuszczenie, że podlegają opodatkowaniu.

§ 21.

Każdy, którego dochód za rok ubiegły, lub operacyjny przewyższa marek 1800.—, oraz każdy, imiennie do tego wezwany, jest obowiązany w terminie, oznaczonym przez Magistrat, złożyć właściwej komisji szacunkowej deklarację według przepisanego wzoru z wykazaniem:

a) dochodu według klasyfikacji, podanej w §§ 5—8 z wyszczególnieniem dochodów z nieruchomości i przedsiębiorstw poza obrębem Warszawy położonych,

b) wydatków podług § 9, c) sumy do opodatkowania, d) szczegółowego wykazu członków rodziny, znajdujących się na jego utrzymaniu. Do deklaracji mogą, ale nie muszą, być dołączone obliczenia, na których jest ona oparta, wyciągi z ksiąg handlowych, oraz wszelkie inne wyjaśnienia i dowody usprawiedliwiające. Za osoby, wymienione pod lit. c § 1, jak również za osoby niepełnoletnie, lub pozostające pod opieką lub kuratelą, składają deklaracje ich pełnomocnicy, opiekunowie lub prawni zastępcy.

Wezwania do składania deklaracji winny zawierać ostrzeżenia o skutkach określonych w § 22.

§ 22.

Osobom, które nie złożyły deklaracji w terminie przepisany, wyznacza się karę z § 39 i wzywa się ponownie do złożenia deklaracji z ostrzeżeniem o skutkach określonych w § 23.

§ 23.

Kto nie złoży deklaracji w drugim terminie bez usprawiedliwionych powodów, ten opodatkowany będzie zaocznie, na podstawie danych, zebranych przez komisję szacunkową.

§ 24.

Złożone przez płatników deklaracje sprawdza odpowiednia komisja szacunkowa. Pozycje zadeklarowane nie mogą być zmienione przez komisję bez wezwania płatnika do złożenia wyjaśnień, lub dowodów usprawiedliwiających.

W swem wezwaniu komisja winna wskazać, jakie mianowicie z zadeklarowanych pozycji wzbudziły wątpliwości, na jakiej zasadzie i co winno być wyjaśnione, lub udowodnione przez płatnika. Wszystkie pozycje deklaracji, co do których komisja nie zażądała od płatnika wyjaśnień, nie mogą być przez nią zmieniane przy określaniu wysokości dochodu i kwoty podatkowej. Takie wyjaśnienia, lub dowody płatnik jest obowiązany złożyć nie później, niż w ciągu dni 14-tu od daty otrzymania odpowiedniego wezwania, względnie stanąć przed komisją w terminie wskazanym w wezwaniu i udzielić odpowiedzi na postawione pytania. O ile płatnik tego nie uczyni bez usprawiedliwionych powodów, komisja ma prawo określić dochód i kwotę podatkową podług swego uznania.

§ 25.

Komisja szacunkowa może wzywać biegłych według swego uznania, a w szczególnych wypadkach i inne przez płatnika wskazane osoby. Płatnik może być obecny przy przesłuchaniu tych osób.

§ 26.

Sprawdzenia deklaracji dokonywa komisja szacunkowa przez delegowanych, w tym celu swych członków.

Sprawdzanie ksiąg i dokumentów płatnika może mieć jednak miejsce tylko na żądanie samego płatnika. Komisja szacunkowa ma prawo oglądać sama, lub przez delegowaną osobę przemysłowe lokale lub składy tylko w tym czasie, gdy one są otwarte. Przytem należy wszelkimi sposobami unikać przeszkadzania prawidłowemu biegowi przedsiębiorstwa i wnikania w jakiegobądź handlowe lub przemysłowe tajemnice.

§ 27.

O ile na zasadzie deklaracji nie będzie można ustalić ścisłych, a do obliczenia podatku niezbędnych danych, komisja szacunkowa określi sumy sporne zgodnie ze swem przekonaniem (§ 10).

§ 28.

W terminie, przez Magistrat ustanowionym, komisja szacunkowa posyła każdemu płatnikowi zawiadomienie z oznaczeniem dochodu, przyjętego za podstawę do opodatkowania, kwoty podatku, terminu do apelacji i terminu płatności.

O ile orzeczenia komisji nie są zgodne z danymi, zawartymi w deklaracji płatnika, komisja w swem zawiadomieniu komunikuje mu dane, przyjęte przez nią za podstawę do obliczenia dochodu i kwoty podatkowej. O rozesłaniu zawiadomień ogłasza się w pismach miejscowych oraz wywiesza się obwieszczenie w lokalu komisji szacunkowej.

§ 29.

W ciągu miesiąca od daty wręczenia zawiadomienia (§ 28) przysługuje płatnikowi prawo podania skargi apelacyjnej na decyzję komisji. Skarga ta winna być skierowana do tej komisji szacunkowej, na której decyzję jest założona.

Jeśli komisja szacunkowa uzna apelację za usprawiedliwioną, to przysługuje jej prawo uwzględnienia jej, w przeciwnym razie komisja winna apelację z umotywowanym wnioskiem przesłać komisji apelacyjnej.

§ 30.

Skargi apelacyjne płatników rozstrzyga komisja apelacyjna.

O ile skarga apelacyjna płatnika nie zostanie przez komisję uwzględniona w całości lub części, to płatnik obowiązany będzie wnieść, prócz należnej od niego kwoty podatkowej, jeszcze 5% różnicy pomiędzy kwotą podatkową, podług orzeczenia komisji nań przypadającą, a kwotą podatkową, przez niego w skardze do tej komisji podaną, nie mniej jednak, niż mk. 3.

§ 31.

Komisja apelacyjna składa się z przewodniczącego, jego zastępcy oraz 7 członków i tyluż zastępców z pośród płatników podatku. Przewodniczącego i jego zastępcę mianuje Prezydent miasta, członków z pośród płatników powołuje się na okres trzyletni trybem wskazanym w § 14.

§ 32.

Komisja apelacyjna decyduje w granicach apelacji. Przy przeprowadzeniu niezbędnych badań i dochodzeń, komisji apelacyjnej przysługują te same prawa, co komisji szacunkowej. Orzeczenia komisji apelacyjnej są ostateczne.

§ 33.

Komisja apelacyjna wydaje swe orzeczenia prostą większością głosów. Przy równym podziale głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Co do legalności kompletu oraz trybu decydowania spraw,—komisję apelacyjną obowiązują przepisy zawarte w § 16. Posiedzenia komisji nie są publiczne. Z każdego posiedzenia ma być spisany protokół.

§ 34.

Przewodniczący i członkowie komisji szacunkowych i apelacyjnej, jakoteż i urzędnicy i inni funkcjonariusze miejscy, biorący udział w postępowaniu podatkowym, złożą na wstępie swego urzędowania na piśmie uroczyste, zastępujące przysięgę, oświadczenie wobec wyznaczonego w tym celu delegata Prezydenta m. st. Warszawy, że postępować będą bezstronnie, bez względu na osobę, według najlepszej wiedzy i sumienia, oraz, że zachowają w najściślejszej tajemnicy obrady komisyjne, jakoteż wiadomości o stosunkach majątkowych płatników, powzięte przy sposobności urzędowania. Jeżeli osoby urzędowe, biorące udział w postępowaniu podatkowym, lub członkowie komisji, utworzonych na zasadzie niniejszej ustawy, rozgłoszą, nie będąc do tego upoważnionymi, otrzymane wskutek ich oficjalnego stanowiska dane o majątkowym położeniu płatnika, a w szczególności treść podanej przez płatnika deklaracji o jego dochodzie, lub też o treści rozpraw nad taką deklaracją, to podlegają karze grzywnien do 1500 mk, lub więzienia do trzech miesięcy.

Postępowanie karne może być wszczynane przeciwko takim osobom tylko z inicjatywy Prezydenta miasta, lub skrzywdzonego płatnika.

§ 35.

Założenie przez płatnika skargi apelacyjnej (§ 29) wstrzymuje uiszczenie podatku aż do terminu, który wskaże płatnikowi komisja w odnośnym piśmiennym zawiadomieniu. Zawiadomienie to zawierać również będzie określenie dochodu do opodatkowania i rozmiar kwoty podatkowej i o ewentualnem rozłożeniu podatku na raty.

§ 36.

Sumy podatku, nie wniesione do kasy miejskiej w terminie przepisany, egzekwuje się trybem administracyjnym z doliczeniem kary w wysokości 1% miesięcznie.

§ 37.

O rozłożeniu podatku na raty, lub odroczeniu zapłaty w wypadkach usprawiedliwionych szczególnymi okolicznościami rozstrzyga komisja apelacyjna.

Od sum sprolongowanych pobiera się $\frac{1}{2}\%$ miesięcznie.

O częściowem, lub całkowitem umorzeniu podatku decyduje Magistrat w wypadkach, gdy zaszły specjalne okoliczności, które w sposób istotny zmniejszają ~~zamożność~~ ^{zamożność} płatniczą podatnika.

§ 38.

Za niezłożenie we właściwym terminie wykazów wymienionych w §§ 18 i 19 winni podlegają karze grzywnien do Mk. 500—za zamieszczenie w tychże wykazach wiadomości świadomie nieprawdziwych—karze grzywnien do mk. 3000.—o ile według prawa ogólnego nie grozi im wyższa kara.

§ 39.

Za niezłożenie we właściwym terminie deklaracji, wymienionych w § 21, winni podlegają karze grzywien w wysokości do 500 mk., — a za zamieszczenie w tychże deklaracjach wiadomości świadomie nie prawdziwych—karze grzywien do pięciokrotnej różnicy pomiędzy kwotą podatku, przypadającą od płatnika, a kwotą, wyliczoną na podstawie, podanych nieprawdziwych wiadomości, o ile według prawa ogólnego nie grozi mu wyższa kara.

§ 40.

Za nieudzielenie we właściwym terminie wyjaśnień piśmiennych i ustnych (§ 24) winni podlegają karze grzywien w wysokości do 100 marek.

§ 41.

Kary z §§ 38—40 wyznacza Magistrat na wniosek odnośnej komisji szacunkowej, przedstawiony za pośrednictwem Wydz. Finansowego Magistratu. Kary te wpływają do kasę miejskiej.

§ 42.

Przepisy wykonawcze dotyczące poboru podatku zatwierdza Magistrat.

§ 43.

Przepisy niniejsze obowiązują od _____

III. 1